

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 6. De prærogativis passionis Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

Cap. VI.

De Prærogatiuis Passionis Christi.

I.

S. Thom. 3.
p. 9. 46.
art. 12.

Cyrrill. 1.
Ep. Synod.
Conc. Eph. sit.

Est Passio Diuina. Deus enim est, qui patitur, non se; sed in natura humana: nam operatio, siue actiua, siue passiuæ, attribuitur personæ, non naturæ, velati definitur in Concilio Ephesino: *Si quis non confessus sit. Dei Verbum passum carne, crucifixum carni, anathematizetur.*

II.

Est Passio infinita. Etenim si est Passio Diuina procedens à supposito Diuino, necessariò hinc sequitur, eam quoque esse infinitam & valoris infiniti, tam in merito, quam in satisfactione & impetratione. Vnde est infinita personaliter, quamuis sit finita naturaliter in sua natura & entitate.

III.

Est Passio sufficientissima ad satisfaciendum, impetrandum ac merendum gratiam habitualem pro peccatis totius Mundi, aliorumque Mundorum infinitorum, si darentur, & à parte rei existerent.

IV.

S. T. 9. 32.
art. 1.

Coloss. 1.

Est Causa vniuersalis nostræ salutis. Quare pro efficacia postulat causarum particularium influxum, quæ est nostra cooperatio mediis sanctissimis Sacramentis & exercitiis virtutum. Et in ordine ad efficaciam, adimplet (de se ita loquebatur Apostolus) id, quod decet Passionis Christi. Quæ propter porta cæli est porta duarum cæli, quæ una non aperit absque concursu & subsidio alterius: Crux Christi est nostra: Passio Christi, nostraque cõpassio & cooperatio simul concurrant, necesse est.

V.

Est voluntaria. Quia Humanitas tanquam organum, *q. 17. art. 1.*
 instrumentum Diuinitatis poterat Iudaeorum
 voluntatem, aut impedire eorum vires, aut na-
 turam conseruare illam ab omni damno & nocumen-
 to. Quare non fuit voluntaria solum in *acceptatione*, ve-
 rum etiam in *ipso actu* in *perpeffione*.

VI.

Est Conueniens, & quidem conuenientissima. Quia *q. 46. art. 3.*
 in hac Passione non obtinemus duntaxat salutem;
 sed etiam efficacissima incentiua ad perfectionem & salu-
 tatem: veluti sunt amor, exemplum, meritum, Sanguis
 precium nostrae Redemptionis, victoria contra
 demonem; quemadmodum exponit S. Thomas.

VII.

Est Passio summe dolorosa, tam quod ad externos tor- *q. 46. art. 8.*
 mentos, quam quod ad internos animae dolores.

Dolores externi fuerunt intensissimi: primo, *ratione*
 instrumenti, ut fuerunt spinæ, flagella, clauis. Secundo, *ratione*
 instrumenti, dolorosissimi & ratione tactus in summo gradu
 clauis. Tertio, *ratione puritatis doloris*, omnis nam-
 que exulabat consolatio &, secundum aliquos, omne
 gaudium etiam beatificum. Quarto, propter
 diuinam in peccatum. Quinto, propter odium
 hominis in Christum. Et denique, ut nonnulli volunt,
 propter patiendi desiderium augebatur dolor cum in-
 tentione voluntatis *supra vires instrumenti dol. inferi*.
 Dolores quoque interni intensissimi fuerunt propter
 apprehensionem offensæ Diuinæ, damnationis animæ
 in Passione & Mortis iuxta futuræ.

VIII.

Est Passio summe quoque ignominiosa. Idem n. Crucis
 mot.

mortem elegit, quia non tantum summi doloris, sed etiam summae infamiae ignominiaeque supplicium tormentum, ut potest, infamibus & facinorosis hominibus debitum. Praeterea, ut aduertit S. Thomas, supplicium Crucis erat formidabile simul ac execrabile: formidabile, ob summum dolorem, quem apportabat: execrabile, propter summam ignominiam. Et secundum Caietanum, quamuis dolor Christi finem cum Morte eius acceperit; infamia nihilominus & ignominia in opinione hominum remansit, & minima fuit: siquidem multi Christum non purum hominem duntaxat; verum etiam seductorem ac falsarium existimarunt: ut nos doceret, qua ratione mortificationum esset desiderium famae & gloriae humanae.

IX.

Passio continua. Quia à principio suae Conceptionis sumpsit exordium, quantum ad passionem & apprehensionem dolorum interiorum, offensarum Dei, & damnationis hominum, Mortis & Passionis suae futurae. Quapropter cum loquitur in S. Evang. Marco de Calice Passionis suae, non loquitur de eo, tanquam de re futura, sed tanquam de re praesente: *Potestis bibere Calicem quem ego bibo?*

X.

Passio mortalis, quae Christo intulit mortem. Etenim ut docet D. Angelicus, optimus modus pro alio satisfaciendi est, si eam in se suscipiat poenam, quam alter promeretur. Qua de causa Christus pro nobis cupens satisfacere, voluit acceptare mortem, quam nos promeremur. Ac propter eandem rationem subdit S. Thomas, voluit anima eius descendere ad infernum: quia homo per peccatum non mortem duntaxat, sed etiam descensum in abyssum inferni promeretur. Et hoc intelligendum de Morte Christi *in fieri*, quae est principium cum Passione: tunc enim anima, quae est principium meriti, adhuc erat in corpore; & non de Mortis fine

quo tempore in corpore Christi non erat anima, sed
solum Diuinitas, ac proinde nostram salutem causare
poterat per viam meriti, sed tantum per viam effi-
caciae.

XI.

Passio praecipua à Patre, & sub praecipuo. Siquidem
Christus tanquam homo Patre inferior erat: ergo tan-
quam homo praecipuum habere poterat. Et quod de facto
habuerit, aperte testatur S. Scriptura: Sicut mandatum
mihi Pater, sic facio. Potestatem habeo ponendi
vitam meam, & iterum sumendi eam. Et hoc man-
datum accepit à Patre, factus obediens usque ad mortem.
Et obedientia formalis supponit praecipuum. Et hoc
praecipuum patiendi & moriendi pro nostra salute fuit
Christo intimatum, ab eoque acceptatum in instanti
Conceptionis suae mediante scientia beatâ & infusâ.

XII.

Passio gloriosa. Quia cedit in summam gloriam &
honorem. 1. Dei. 2. Humanitatis Christi, 3. Hominum,
vnde supra dictum fuit, & in particulari Beatissimae Vir-
ginis, cui supra omnes reliquos Sanctos applicatum fuit
nomen sanctissimae Passionis. Vti suo loco dixi.

XIII.

Passio memorabilis. Recogitate eum, qui tale sustinuit
pro peccatoribus aduersum semetipsum contradictionem. Et:
Christo in carne passio, & vos eadem cogitatione arma-
mini.

Hec memoria continua erat in S. Francisco, eamque
tribus lais, praesertim profecturis ad infideles com-
municabat in hanc formam: Rogo vos, Fratres, quod ante
oculos vestros semper habeatis Dominicam Passionem, qua
vos roborabit, & ad patiendum pro ipso
fortiter animabit.

b 3

XIV.

XIV.

3. p. 7. 46.
art. 5.

Passio desiderabilis Cuius rationem adducit Cyprianus, quia mala pœnæ vt à Verbo assumpta in Christi obierunt Deificata, vnde efficiuntur amabilia & desiderabilia: Sicut à contrario ante Passionem Christi exacerababilia & odibilia.

XV.

Passio, mensura nostræ lætitiæ. Quia in tantum nobis gaudendum est, in quantum communicamus & participamus de Passione Christi, & non ultra, iuxta dictum

1. Petr. 4. Petri Apostoli: *Communicantes Christi Passionibus gaudete: id est, secundum quod communicati*, vt explicat Tertullianus. Quasi diceret Apostolus: *In tantum gaudendum, in quantum communicatis: mensura enim est mensura alterius.* Et rationem illius reddit S. Jacobus

Apostolus, quia participatio Passionis Christi est summum & summum gaudium. *Omne gaudium existimatis, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis: in quantum sunt medium propter finem summi gaudii ætæ gloriæ. Igitur, sicuti spes gloriæ debet esse mensura gaudii & lætitiæ: ita communicatio Passionis Christi quæ est verissimum medium ad eandem gloriæ.*

XVI.

Passio Christi, Victoria contra Spiritus infernales. *Coloss. 2. 2. Triumphans illos in seipso*, ait Apostolus: *id est, in seipso passo, crucifixus & mortuus*, eadem namque crucifixione & morte Christus mortem intulit sibi & Dæmoni. Verbi huius, *triumphans*, legunt alii, *exemplarius*: dabo nobis exemplum, normam & modum, vt exponit S. Thomas, quo vincamus inimicos nostros. *(in seipso) ubi vincuntur inuisibiles cupiditates: tunc vincitur Dæmon*, quando vincuntur & mortificantur nostræ passiones.

August. de
Agon.
Christian.

XVII.

Ultima prerogativa Passionis Christi est, quod sit
 honoratio afflictorum & tribulorum, Spina nostra
 tribulationum *refusa sunt in capite Christi*, ait Ter-
 tullianus, & in eo perdidit aculeum: vnde non pun-
 get, veluti primò pungebant: tum quia ante Passio-
 nem eis inerat eterna damnationis aculeus; tribulatio
 quoque & afflictio tempore illo quasi infernalium pec-
 catorum principium erat: tum etiam propter consolatio-
 nem, quae propter merita Passionis Christi communi-
 catur vobis in mortificationibus: etenim secundum di-
 ctum D. Augustini: *omnis consolatio & illuminatio men-
 tis Crucis, & per Crucem.*

S. August.
 Man. c. 21.

CAP. VII.

*Quod verum gaudium reperiat in Imita-
 tione Passionis Christi.*

Communicantes Christi Passionibus, gaudent. horta-
 tur S. Apostolus Petrus. At primò fronte hæc sen-
 tentia Apostoli nonnullas patitur difficultates. Primò e-
 tiam non videtur esse conformis rationi: siquidem tribu-
 latio est malum, & malum ut malum nequit esse obic-
 tum amoris & gaudii; sed potius odii, doloris & tristi-
 tiae. Secundò, quia neque etiam est conformis exemplo
 Christi, qui in horto passus fuit cum tristitia & sine vilo
 gaudio. Ad hæc respondetur ex doctrina S. Thomae,
 esse gaudii species: aliud enim est gaudium affec-
 tum, & est amoris effectus; aliud intellectuum, & est
 effectus apprehensionis utilitatis obiecti. Per hanc
 distinctionem resolvit idem S. Doctor aliud quoddam
 gaudium, quomodo, nimirum, Sacramentum Altaris in se
 habens sit, *habens omnem saporem suavitatis*, cum non omnes
 in Communione talem experiantur dulcedinem. Præfatâ
 autem distinctione satisfacit & respondet, quod non om-
 nes sapunt dulcedinem Divinam per affectum devo-
 tum; sed omnes sapiunt per intellectum multa utilitatis.

S. Th. opuse
 18. c. 22 p. 1.
 q. 28. arti 2.

b 4 Quem-